

***Цей день у пам'яті
навічно...***

Ніхто не забутий...

Ніхто не забутий.

На полі ніхто не згорів:

Солдатські портрети

На вишитих крилах пливуть...

І доки є пам'ять в людей,

І живуть матері,

Допоти й сини, що спіткнулись об кулі,

Живі!

(Б. Олійник)

Вони повернули нам життя...

A black and white photograph of an elderly man, a World War II veteran, smiling. He is wearing a military uniform with numerous medals and ribbons on his chest. He is holding a rifle across his lap. The background is slightly blurred, showing what appears to be a wooden structure.

*Пам'ятаємо Вас...
Дорогі ветерани!..*

Ми Вас пам'ятаємо!

З Днем Перемоги!

Велика Вітчизняна війна. День перемоги

- День Перемоги — 9 травня — всенародне свято, встановлене Указом Президії Верховної Ради СРСР від 8 травня 1945 року в ознаменування перемоги Радянського Союзу над фашистською Німеччиною у Великій Вітчизняній війні.
 - За наказом Верховного Головнокомандуючого 9 травня 1945 року в Москві відбувся салют 30 артилерійськими залпами з тисячі гармат.
- Відтоді щорічно у цей день до пам'ятників, меморіалів, братських могил покладаються вінки і квіти.
 - Відбувається артилерійський салют (святковий фейерверк) в столицях колишніх союзних республік, Містах-героях, Фортеці-герої Бресті, у великих містах.

День Перемоги

- День Перемоги — державне свято в Україні та низці країн, що входили до складу СРСР. Відзначають 9-го травня — у день, коли 1945 року СРСР та союзники здобули перемогу над Третім Рейхом у Німецько-радянській війні.
- В українському законодавстві День Перемоги визначається як день «торжества безсмертного подвигу народу — переможця над фашизмом, всенародної пам'яті про його боротьбу за свободу і незалежність Батьківщини».
- День Перемоги початково відзначали у СРСР[2] і країнах Варшавського договору. Після розвалу Радянського Союзу 9 травня відзначають як державне свято в Україні, Росії та низці інших країн колишнього СРСР.
- Днем Перемоги в Європі вважають 8 травня 1945 року, в країнах Британської Співдружності — 7 травня 1945.

День Перемоги - є всенародним святом в Україні.

Кожного року 9 травня відбувається артилерійський салют в столиці України місті-герої Києві, в містах-героях Одесі, Севастополі, Керчі та в обласних центрах.

У кожному селі і місті жителі України віддають данину пам'яті полеглим воїнам, вшановують живих учасників Великої Вітчизняної війни.

Історія. Останні дні війни

- У квітні 1945 радянські війська впритул підійшли до меж Берліна.
- Німецькі війська займали оборону уздовж західних берегів рік Одер й Нейсе. На підступах до Берліна й у самому місті було зосереджене угруповання військ, що мало у своєму складі 62 дивізії (у тому числі 48 піхотних, 4 танкові й 10 моторизованих), 37 окремих піхотних полків і близько 100 окремих піхотних батальйонів, а також значну кількість артилерійських частин і підрозділів. Це угруповання нараховувало біля мільйона чоловік, 1500 танків, 10400 артилерійських систем і мінометів, 3300 бойових літаків.
- Сам Берлін також був перетворений у найсильніший укріплений район і підготовлений до ведення вуличних боїв. Навколо Берліна було створено три оборонних кільця, усередині міста споруджено більше 400 залізобетонних довгострокових вогневих точок з гарнізонами до тисячі чоловік. Сам берлінський гарнізон нараховував у своєму складі близько 200 тисяч чоловік.
- Радянські війська до початку операції нараховували 149 стрілецьких й 12 кавалерійських дивізій, 13 танкових й 7 механізованих корпусів, 15 окремих танкових і самохідних бригад, загальною чисельністю більше 1900000 чоловік. В операції брали участь 1-а й 2-а армія війська Польського, що нараховували 10 піхотних й 1 танкову дивізію, а також 1 окрему кавалерійську бригаду, загальною чисельністю 155 900 чоловік.

Взяття Рейхстагу

- 29 квітня почалися бої за Рейхстаг, який обороняли біля тисячі чоловік. Після декількох атак підрозділам 171-ої й 150-ої стрілецьких дивізій удалося зайняти будинок уже вночі. 30 квітня о 14-ій годині 25 хвилин лейтенант О. Берест та сержанти М. Єгоров і М. Кантарія підняли над Рейхстагом Прапор Перемоги. Проте в офіційній радянській історіографії Прапор Перемоги вважався встановленим лише М. Єгоровим і М. Кантарією, а прізвище О. Береста несправедливо замовчувалось.

Підписання капітуляції

- 1 травня о 3-й годині 50 хвилин на командний пункт 8-ї гвардійської армії був доставлений начальник генерального штабу сухопутних сил (Вермахту) генерал піхоти Кребс, що заявив, що він уповноважений вести переговори про перемир'я. Однак Й.Сталін розпорядився не вести переговорів, крім як про беззастережну капітуляцію. Німецькому командуванню був поставлений ультиматум: якщо до 10-ї години не буде дана згода на беззастережну капітуляцію, радянськими військами буде нанесений нищівний удар. Не одержавши відповіді, радянські війська о 10-й годині 40 хвилин відкрили ураганний вогонь по залишкам оборони в центрі Берліна. До 18-ї години стало відомо, що вимоги про капітуляцію були відхилені. Після цього почався останній штурм центральної частини міста, де перебувала Імперська канцелярія. Всю ніч, з 1 на 2 травня, тривали бої за канцелярію. До ранку всі приміщення були зайняті радянськими солдатами.

Берлінська операція

- Загалом в Берлінській операції, що тривала з 16 квітня до 8 травня були задіяні понад 2,5 мільйонів солдатів й офіцерів, 6250 танків й самохідних установок, 7500 літаків.
- Втрати виявилися величезними: за добу Червона Армія загубила, за офіційним даними, більше 15 тисяч солдатів й офіцерів. Усього радянські війська в Берлінській операції втратили 352 тисяч чоловік, у тому числі 78 тисяч чоловік загинувими.
- У ході операції широко використалися танки в місті. У подібних умовах вони не могли застосувати широкий маневр і ставали зручною мішенню для протитанкових засобів німців. Це також привело до високих втрат: за два тижні боїв Червона Армія втратила третину танків, що брали участь у Берлінській операції, і САУ, що склало 1997 одиниць. Також було загублено 2108 артилерійських систем і мінометів й 917 бойових літаків.
- У результаті радянські війська повністю розгромили 70 піхотних, 12 танкових й 11 моторизованих дивізій противника, взяли в полон близько 480 тисяч чоловік.

Парад Перемоги на Красній площі

- 9 травня На Центральний аеродром імені Фрунзе приземлився літак «ІЛ-2» з екіпажем А. И. Семенкова, що доставив у Москву акт про капітуляції Німеччини.
- 24 червня на Красній площі відбувся Парад Перемоги. Командував парадом Рокоссовський, приймав парад — Жуков. [10]
- На параді урочистим маршем пройшли зведені полки фронтів у такому порядку: Карельського, Ленінградського, 1-го Прибалтійського, 3-го, 2-го і 1-го Білоруських, 1-го, 4-го, 2-го і 3-го Українських, зведений полк Військово-морського Флоту. У складі полку 1-го Білоруського фронту особливою колоною пройшли представники Війська Польського. Попереду зведених полків фронтів йшли командувачі фронтами й арміями, Герої Радянського Союзу несли прапори частин і з'єднань.
- Парад завершився маршем 200 прапороносців, що кидала прапори переможених німецьких військ на поміст біля підніжжя Мавзолею.

Установлення свята

- Пізно увечері 8 травня 1945-го року у передмісті Берліна акт про повну і беззастережну капітуляцію Німеччини підписав генерал-фельдмаршал Вільгельм Кейтель, пізніше повішений за вироком міжнародного трибуналу. На той момент Гітлер уже покінчив життя самогубством, деякі нацистські ватажки, зокрема, Гіммлер, тікали на захід, щоб здатися в полон англо-американським військам. З боку Червоної Армії документ про капітуляцію Німеччини був підписаний без згоди ставки Сталіна. Тому Сталін започаткував святкування Дня Перемоги в СРСР на 9-те травня, на день пізніше ніж святкування Дня Перемоги у решти країн антигітлерівської коаліції. 8 травня 1945 року вийшов Указ Президії Верховної ради СРСР, де сказано, що 9 травня — «Свято Перемоги» (рос. Праздник Победы) та неробочий день[11]. Відповідні декрети видали також уряди інших комуністичних країн Східної Європи[12].
- Наприкінці 1940-х років Сталін скасував святкування цього дня. З огляду на перемогу у війні весь народ, особливо фронтовики, очікували на пом'якшення сталінського режиму, чого Сталін робити не збирався. Відновили ж його святкування лише після того, коли за часи хрущовської відлиги народ дихнув трохи вільніше і зажив заможніше, вже в часи раннього Брежнєва.
- 2004 року Генеральна Асамблея ООН проголосила 8 та 9 травня Днями пам'яті та примирення.

СВЯТКУВАННЯ В УКРАЇНІ

- У Радянському Союзі (і, відповідно, на теренах Української РСР) День Перемоги був оголошений неробочим днем Указом Президії Верховної Ради СРСР від 26 квітня 1965 року як «Свято Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні 1941–1945 рр.»
- У 1991 році до статті 73 Кодексу законів про працю Української РСР були внесені зміни і в переліку святкових днів 9 травня було зазначено як «День Перемоги».[13] Пізніше в цю статтю вносилися зміни у 1992[14], 1996[15] та 2000[16] роках, однак ці зміни не стосувалися Дня Перемоги.
- Відповідно до опитування, що було проведено 2007 р. Центром політичних і економічних досліджень імені Олександра Разумкова[17], 72,5 % громадян України вважають День Перемоги великим святом, 21,8 % опитаних вважають цей день звичайним святом і 4,8 % — не вважають День Перемоги святом. Найбільшим святом цей день є для людей від 60 років (82 %), у віковій групі 18—29 років День Перемоги справді великим святом вважають 59,2 % опитаних.
- Серед регіонів України виділяється Західний регіон, де День Перемоги великим святом вважають 43,3 % опитаних, а майже кожний п'ятий (19,3 %) не вважає цей день святом.
- 69,8 % опитаних схильні називати війну проти нацизму Велика Вітчизняна війна і 23,3 % — Другою світовою. Інші відповіді дали 3,2 % респондентів, інші — вагалися з відповіддю. В порівнянні з квітнем 2003 року, майже на 8 % зросла чисельність тих, хто погоджується з назвою «Велика Вітчизняна війна» і на 3,6 % скоротилося число прихильників назви «Друга світова війна»

3 Днём Победы!

